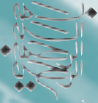

پنجشنبه ۸ اسفند ماه

فستیوال بین المللی پویانمایی تهران ۱۳۸۱

برترین های مسابقه بین الملل وایران

آدمک رفت تا دو سال دیگر، اما نه آن گونه که آمده بود. بسیار دید و شنید و تجربه اندوخت. از هر آدمی که از کنارش گذشت حرفی شنید و از سکوت بعضی رهگذرها چیزها آموخت. گاهی هم دریچه‌های گوش و چشم را مسدود کرد چرا که به فراست دریافت در دنیای آدم‌ها هر چیزی ارزش دیدن و شنیدن ندارد. تماشای صدها فیلم در پنج شبانه روز هر موجودی را متحول می‌کند. با این همه آدمک نیاز دارد که چند سال دیگر روی دیوار بماند. درست است که امسال از قاب بیرون زده و عزم رفتن کرده است، اما اگر نخواهد فکرش را به کار بیندازد، این آدمک آن قدر باید این جا بماند تا آدم شود.

بعد از پنج روز برگزاری سومین دوره جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران، این جشنواره در ساعت ۱۷ روز پنجشنبه هشتم اسفند سال ۱۳۸۱ مراسم اختتامیه خود را برگزار کرد. این برنامه با نواختن سرود جمهوری اسلامی ایران و قرائت قرآن کریم آغاز شد. پس از آن برنامه گروه دف نوازی، پخش گزارش تصویری جشنواره اول و دوم و نمایش فیلمی درباره فلسطین به اجرا درآمد. در ادامه آقای حاجی وزیر محترم آموزش و پرورش قرائت پیام خود به جشنواره را قرائت کرد. بعد از سخنرانی وزیر، گزارش تصویری جشنواره سوم به نمایش در آمد سپس ضمن قرائت بیانیه هیات داوران ایران و بین‌الملل، جوایز برگزیدگان به آنها اهدا شد. در ادامه بیانیه آسیفا قرائت شد و جوایزی از سوی این انجمن به برگزیدگان مسابقه ایران که از سوی آسیفا انتخاب شده‌اند، اهدا شد. در دقایق پایانی مراسم اختتامیه گروه دف نوازی به اجرای موسیقی پرداخت و فیلم برگزیده جشنواره در بخش بین‌الملل به نمایش درآمد. گفتمنی است فهرست کامل فیلم‌های برتر بخش مسابقه بین‌الملل و ایران در صفحات ۴ و ۵ همین نشریه منتشر شده است.

برخی از برندگان بخش مسابقه بین‌الملل سومین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران در پیام‌هایی اختصاصی به نشریه روزانه، درباره توفیق خود در این دوره از جشنواره نکاتی را یادآور شده‌اند که می‌خوانید:

پیام اختصاصی برندگان بخش مسابقه بین‌الملل

حل‌کننده و موثرتر از هر چیز دیگری باشد. از صمیم قلب از شما متشکرم چارلز سونسون نویسنده و مدیر اجرایی بوکاشکیس

از مردم سپاسگذارم از این که فیلم زیست جای به جشنواره تهران راه یافت و به نمایش در آمد خوشحالم. به ویژه از این که با فرهنگ و مردمانی دیگر رابطه برقرار کرده‌ام. از جشنواره و از مردم سپاسگذارم. مروان چابانه کارگردان زیست جای

بدون حتی یک کلمه واقعاً متأسفم که این فرصت برایم فراهم نشد تا در جشنواره شما حضور یابم. حال که می‌بینم خودم و همکارم لئو ویلک (Leo Wilk) می‌توانیم بدون گفتن حتی یک کلمه با شما که زبانتان با زبان سوئدی بسیار متفاوت است، ارتباط برقرار کنیم، بسیار خوشحال می‌شوم و به وجد می‌آیم چون این مساله برایم بسیار جالب و شگفت‌آور است. اکنون که جهان در حال شکار انسان‌هاست - درست مثل شکارچی فیلم مرد پرنده - فقط می‌توانم امیدوار باشم که زمین به آزادی مورد نیازش برای تنفس دوباره دست یابد. در فیلم‌ها غالباً بهشت هنگامی آغاز می‌شود که زندگی پایان یافته است، ولی برای ما بهشت زمانی آغاز می‌شود که آزادی، عشق و صلح را با یکدیگر مبادله می‌کنیم.

دوستدار شما

آروید اونسگارد، کارگردان مردپرنده

فیلم در جشنواره تهران به دست آورده‌ام بسیار خوشحالم. بودن در میان کسانی که نظر خاص داوران و مخاطبان را جلب می‌کنند، بسیار امیدوارکننده است. در این جا باید از تمام کسانی که به من در ساختن این فیلم کمک کردند تشکر کنم. مهم است که دقت کنیم داستان ما در این فیلم فقط درباره حشرات نیست، بلکه به انسان‌ها، مسایل آنها، امیدها و سعادت و بدبختی آنها نیز می‌پردازد.

با احترام میخیل آلداشین، کارگردان بوکاشکیس

همه برابریم

من پیام شما را برای آقای میخیل آلداشین فرستادم و امیدوارم بتواند آن را به موقع دریافت کند و به آن پاسخ دهد. در هر صورت اگر این طور نشد، می‌توانم امیدوار باشم که این پیام برای جشنواره شما کفایت کند. اول از همه این که از مسئولان جشنواره به خاطر نمایش دادن فیلم مان تشکر می‌کنم. انسان همیشه از این که توسط یک جشنواره انتخاب شود، به خود می‌بالد.

باز هم از شما متشکرم که به این فیلم جایزه دادید. این برای ما واقعاً مایه افتخار است. امیدوارم که این فیلم و فیلم‌هایی نظیر آن بتوانند درهایی را به روی مردم بگشایند تا از این طریق ارتباط برقرار کنند. به انسان‌ها نشان دهند که همه یکسان و برابر هستیم. شاید این فیلم ناچیز من که درباره حشره‌های کوچک و بی‌مقدار است، به شیوه‌ای هر چند موزن و مختصر بتواند به مردم کمک کند یکدیگر را بهتر بفهمند.

من معتقدم خنده می‌تواند بسیاری از مشکلات را

آرزوی توفیق

من برای تدریس و تکمیل فیلم جدیدم در سفر هستم اما برای جشنواره شما و همه کسانی که آن جا هستند، آرزوی موفقیت می‌کنم. با بهترین آرزوها بل درین، کارگردان پسری که کوه یخ را دید

نمی‌توانم خودم را کپی کنم

از هیات داوران و جشنواره انیمیشن به خاطر این افتخار تشکر می‌کنم و برای شما سعادت و آرامش آرزو دارم. از آن جا که نمی‌توانم خودم را کپی کنم، متأسفانه نمی‌توانم شخصاً در تهران حضور داشته باشم، اما خوشحالم که مغازه فتوکپی به جای من شما را ملاقات می‌کند.

با تقدیم احترام ویرجیل ویدیچ، کارگردان مغازه فتوکپی

رویاهای واحد

به گمان من احساسات نمایش داده شده در فیلم بازی جنگ به رغم زمان و مکان خاص داستان جهان شمول‌اند. مردم در همه جای دنیا امیدها و نگرانی‌ها و رویاهای واحدی دارند. در زمانه‌ای که دنیا بیش از پیش دستخوش ناآرامی است، حضور بازی جنگ در جشنواره شما باعث می‌شود باور کنیم که سینما و داستانگویی می‌تواند انسان‌ها را از هر سن و نژاد و طبقه به یکدیگر پیوند دهند. با بهترین آرزوها

ایان هاروی، تهیه‌کننده بازی جنگ

فیلمی درباره انسان

از این که این موقعیت عالی را برای نمایش

مهندس چینی فروشان:

در انیمیشن بیش از هر چیز نیاز به بسترسازی و ایجاد فرهنگ داریم

کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان را همه به عنوان یکی از بزرگ ترین حامیان انیمیشن در ایران می شناسند، برگزاری سه دوره جشنواره بین المللی در تهران هم تأیید کننده همین امر است. به همین بهانه با مهندس محسن چینی فروشان گفتگویی در خصوص برنامه های آینده و حمایت های کانون از انیمیشن ایران داشتیم که می خوانید:

در آینده کانون چه حمایت های ویژه ای از انیمیشن ایران خواهد کرد؟

در زمینه فیلم پویانمایی بیش از هر چیز به بسترسازی و ایجاد فرهنگ نیاز داریم. مردم مخصوصاً جوانان و نوجوانان باید احساس کنند که می شود از دیدن انیمیشن هم لذت برد و ساعات خوبی را با آن سپری کرد. این بسترسازی در حال حاضر دیده نمی شود و انیمیشن فقط یک زنگ تفریح برای پر کردن اوقات فراغت است در حالی که می تواند تأمل برانگیز و در عین حال نشاط آور باشد. خانواده ها باید حاضر شوند بلیت بخرند و چند تا فیلم ۱۰ تا ۱۵ دقیقه ای انیمیشن ببینند. پس مهم ترین قضیه همین است. سه مقوله دیگر هم داریم؛ تولید، پخش و واردات که هر کدام نیازمند برنامه درازمدت است. در فیلم کوتاه از نظر کیفیت وضعیت خوب است و اعتبار جهانی داریم، ولی کمیت آن هنوز مطلوب نیست. در زمینه تولید فیلم سینمایی انیمیشن کار جدی نداشته ایم و به لحاظ کیفیت تولید پایین است. البته غیر از صبا که به دلیل امکان پخش تلویزیونی کمیت تولید در آن جا بالا است. پس در زمینه تولید نیاز به تقویت هنرمندان در همه جای ایران داریم. در دوره دوم گروهی از مربیان کانون دوره آموزشی کلاس های ارلینگ اریکسون را گذراندند و این دوره با آقای عبدالله علیمراد دوره دیدند. برنامه این است که در سال های آینده این روند ادامه یابد و آموزش و تولید در شهرستان ها هم شکل بگیرد. در میحت آموزش که مقدمه ای بر تولید است بحث هنرستان های انیمیشن مطرح است که هنوز پا نگرفته اما باید دید در آینده چه اتفاقاتی در این حیطه می افتد. صحبت هایی با آموزش و پرورش انجام شده که چندتا از هنرستان های خود را به این هنر اختصاص دهد. در بحث نمایش و مخاطب یابی باید مردم را عادت دهیم تا در سئانس های مستقل فیلم پویانمایی ببینند. سال گذشته اولین قدم را در این زمینه برداشتیم و شب های جمعه به مدت شش ماه در سینما کانون سئانس های ویژه برای انیمیشن اختصاص دادیم. ناگفته نماند که در این بخش مهم ترین مسأله تأمین فیلم است.

در زمینه تأمین سالن سینمایی مخصوص انیمیشن چه گام هایی برداشته اید؟

باید گام به گام پیش رفت. الان نیاز به ساخت سالن جدید نیست. ابتدا باید سئانس های ویژه ای را به انیمیشن اختصاص دهیم و بعد سینماهای کوچک را مورد بهره برداری قرار دهیم و به مرور چند تا سینمای خاص در کل کشور برای انیمیشن بسازیم. کانون می تواند سالن هایش را به این امر اختصاص دهد، ولی باید فیلم ها تأمین شود و مسأله مهم بسترسازی برای دیدن فیلم انیمیشن در کشور پا بگیرد. این فرهنگ به دنبال خودش سالن ها را ایجاد خواهد کرد.

چندین سال پیش فیلم انیمیشن تک شاخ ها به طور گسترده در کشور اکران شد.

مردم هم استقبال بسیار خوبی از آن کردند. به نظر می رسد اگر فیلم انیمیشن خوبی اجازه اکران پیدا کند، مردم ضمن استقبال از آن، کم کم به دیدن این فیلم ها عادت می کنند.

منظور من از بسترسازی فرهنگی برای دیدن فیلم انیمیشن نوع کوتاه آن بود. به این طریق که چندتا فیلم کوتاه در کنار هم قرار بگیرد و اکران شود و این مسأله چنان جا بیفتد که مردم هم استقبال کنند. این کار نیاز به حمایت آموزش و پرورش هم دارد که امکان دیدن فیلم های کوتاه را برای دانش آموزان فراهم کند.

در طرح های آینده قصد برگزاری جشنواره پویانمایی را به طور همزمان در تهران و شهرستان ها ندارید؟

اتفاقاً در شورای اولیه، من طرح برگزاری جشنواره را در تهران، همدان و بوشهر به طور همزمان دادم، ولی به دلیل کمبود امکانات اجرایی این امر تحقق نیافت. با این همه توانستیم ظرفیت را در تهران بالاتر ببریم، ولی امیدواریم در دوره آینده شهرستان ها هم شاهد برگزاری جشنواره باشند. یکی دیگر از طرح های ما برگزاری بازار بین المللی فیلم است که بعدها به طور مفصل تشریح خواهد شد.

در این سه دوره کلیه هزینه های جشنواره بر عهده کانون بوده است. این هزینه ها بار سنگینی برای کانون محسوب می شود و می تواند کیفیت جشنواره را تحت تأثیر قرار دهد. قصد گرفتن حامی برای دوره های آینده را ندارید؟

در همه جای دنیا مرسوم است که جشنواره ها با کمک موسسه های خصوصی و دولتی اداره می شود ما هم باید در دوره های آینده دنبال حامی بگردیم. در این سه دوره کلیه هزینه ها بر عهده کانون بود که البته خیلی هم سنگین بود و اگر بخواهیم جشنواره تداوم پیدا کند، باید در پی جذب حامی مالی باشیم. مراکزی که امکان مالی دارند باید باور کنند که یک اتفاق فرهنگی نقش مثبت و مهمی در جامعه دارد و حتی می تواند منافع شخصی شان را هم فراهم کند.

آیا می دانید که

- فیلم اوتساو ساخته اوسانا ناتوجی از هند با زمان ۵۰ ثانیه کوتاه ترین فیلم بخش مسابقه است.
- فیلم شهر اشباح ساخته هایانو میازاکی از ژاپن با زمان ۱۲۵ دقیقه طولانی ترین فیلم بخش مسابقه است.
- در بخش مسابقه بین المللی ۱۹۸۲ دقیقه و ۲۶ ثانیه و در بخش مسابقه ایران ۵۷۸ دقیقه و ۸ ثانیه فیلم دیده اید.

کیکاووس
سید محمود صائمین
فیلم اول

دویدم و دویدم
مهین جواهریان
فیلم دوم

انگشتر سحرآمیز
رویا خاشعی
فیلم سوم

خودم پیدا کردم
بهزاد فرامت
بهترین فیلم با موضوع کودک و نوجوان

ضد نور
وحید نصیریان، حمیدرضا محسنی
بهترین فیلمنامه

قطار
بابک نظری
بهترین فیلم تجربی

ارشمیدس
فانژ علیدوستی
بهترین پویانما

کشتی نوح
محمد حقیقی
بهترین صداگذاری

سپیدبالان
عبدالله علیمراد
بهترین فضا سازی

سپیدبالان
فریدین خلعتبری
بهترین موسیقی

شهر فرنگ
علیرضا کاویان راد
دیپلم افتخار

خورشید مصر
بهرز یغماییان، شهرام خوارزمی
جایزه ویژه هیات داوران

کور ارد بیکان فر ، دیپلم افتخار

گفتگو ، مهدی خداکرمی ، دیپلم افتخار

کشاووز و کاو ، فاطمه کوردزی ، دیپلم افتخار

پداده رو ، فرشید شفیع ، دیپلم افتخار

ویژه داوران: مغازه فتوکپی
ویرجیل ویدریج
اتریش

دیپلم افتخار: صخره‌ها
گریس اشتتر، مایدی ویتلینگر، آروید اویبل
آلمان

فیلم دوم: سرد پرنده
آروید اوتسگارد
سوئد

فیلم اول: بسری که کوه بیخ را دید
پل دریسین
کانادا

فیلم سوم: بازی جنگ
دیو اونویس
انگلستان

کودک : بوکاشکیس
میخائیل آلداشین
روسیه

دیپلم افتخار: دویدم و دویدم
مهین جواهریان
ایران

برترین‌های مسابقه بین‌الملل و ایران

دیپلم افتخار: زیست‌جای
چابانه مروان
فرانسه

معیار اصلی شهرت است

گفتگو با سید محمود صائمین
فیلمساز برتر مسابقه ایران

سید محمود صائمین یکی از چهره‌های موفق این دوره از جشنواره است. او با فیلم‌های زال و سیمین و کیکاووس در بخش مسابقه ایران حضور دارد که فیلم اخیر یکی از آثار راه یافته به بخش مسابقه بین‌المللی نیز هست. نمایش این دو فیلم در بخش پویانمایی تلویزیونی دور از مرکز ما را بر آن داشت تا با او به گفتگو بنشینیم بی آن که او اطلاعی از توفیق کیکاووس به عنوان فیلم اول مسابقه ایران داشته باشد:

مثل یک جدول

گفتگوی اختصاصی با ژاک دروین

کارکرد فیلم‌های پویانمایی چیست؟ پویانمایی خودش یک زبان است. افرادی که یک فیلم پویانمایی را می‌بینند مجبورند به طور مستقل و متفاوت فکر کنند، زیرا آنها فیلمی را که صرفاً به دلیل فیلم بودن ضبط شده است تماشا نمی‌کنند. تصاویر زنده امری بدیهی تلقی می‌گردند، در حالی که پویانمایی یک نظرگاه ناب است. فیلم پویانمایی

به نظریات و تخیلات جلوه‌ای از واقعیت می‌بخشد. و همین جنبه آن بسیار مهم است.

آیا پویانمایی می‌تواند به تحقق صلح کمک کند؟ خیلی دلم می‌خواهد باور کنم که فیلم پویانمایی قابلیت کمک به تحقق صلح را داراست. حداقل این که فیلم پویانمایی می‌تواند به تبادل اندیشه‌هایی که راجع به صلح هستند، کمک کند. فیلم‌های پویانمایی می‌توانند حرف‌های سازنده‌شان را منتقل کنند. یک جشنواره واقعی فیلم‌های پویانمایی فرصتی برای آرایه ذهنیت‌های مختلف و فرهنگ‌های موجود در دنیا محسوب می‌شود.

درباره سینمای پویانمایی ایران چقدر اطلاعات دارید؟

فیلم‌های خوبی از نورالدین زرین کلک دیده‌ام. برای تماشاگران فیلم در جشنواره تهران چه حرفی دارید؟

می‌گویم فیلم من مثل یک جدول معماری کوچک ساخته شده است. این داستانی از یک حادثه است. از آن لذت ببرید.

این روزها به چه کاری مشغول هستید؟ هم اکنون دارم روی فیلم جدیدی کار می‌کنم که با فیلم درس شکار کاملاً فرق دارد. این یک فیلم تجربی و تقریباً انتزاعی است که فقط با نمادها، حرکت و موسیقی سر و کار دارد.

داشت، یک قسمت از مجموعه‌ای چهارده قسمتی بود که حدود ۲۰۰ دقیقه انیمیشن تلویزیونی است. این مجموعه متعلق به شرکت صبا است و این روزها مرحله تدوین را می‌گذرانم. تا اواخر سال بعد صداگذاری و دوبله آن به پایان برسد.

با توجه به حضور پیوسته‌ای که در زمینه انیمیشن دارید، نظرتان درباره اوضاع امروزی انیمیشن ایران چیست؟

انیمیشن ایران به سرعت در حال پیشرفت است و امیدوارم تا چند سال دیگر در جشنواره‌های جهانی حرف اول را بزند. مشکل اصلی و زیربنایی انیمیشن ایرانی استفاده نکردن از ایده و داستان مناسب و جالب است. در انیمیشن‌های ایرانی تکنیک فدای محتوا می‌شود. با این وجود قالب اصلی و موضوع همیشه در حاشیه قرار می‌گیرند. اما در انیمیشن‌های خارجی گاه چنان تحت تأثیر موضوع قرار می‌گیرید که تا چند روز روح شما متأثر از جان مایه و محتوای اصلی داستان است. این اتفاق کم‌تر در انیمیشن‌های ایرانی سابقه دارد.

در مورد سومین جشنواره چه نظری دارید؟ اصولاً حضور فیلم‌های مطرح بین‌المللی باعث ارتقای سطح کیفی جشنواره می‌شود و به علاوه تبادل تجربیات و اطلاعات را در پی دارد. در جشنواره دوم حضور بعضی فیلم‌ها مثل پیرمرد و دریا رونق و جلای خاصی به جشنواره داده بود که باعث شد آن دوره فیلم‌ها بیشتر تر مرآت تحت تأثیر قرار دهد. امیدوارم در هر دوره شاهد فیلم‌های خوب انیمیشن باشیم.

نظر شما درباره اوضاع تولید انیمیشن در مراکز تلویزیونی دور از پایتخت چیست؟

در شهرستان از طرفی هزینه‌ها پایین‌تر است و از طرف دیگر، امکانات محدودتری در اختیار فیلمساز قرار دارد. با این همه می‌بینیم که هنرمندان شهرستانی توانسته‌اند خوش بدرخشند و توفیق در جشنواره‌های داخلی و بین‌المللی این ادعا را ثابت می‌کند. در شهرستان‌ها عرصه برای جولان دادن در زمینه انیمیشن بازتر است و انیماتورهای حرفه‌ای و غیر حرفه‌ای با آسوده‌خاطری بیش‌تری می‌توانند روند تجربه‌گرایی‌شان را پی بگیرند. این در حالی است که در تهران برای کار در زمینه پویانمایی باید سلسله مراتب متعددی را طی کرد تا دیگران تو را بشناسند. به نظرم در تهران شهرت معیار اصلی برای جلب اعتماد دیگران و فعالیت در زمینه انیمیشن است.

تاسیس دفتر آسیفا در همدان چه تاثیری به دنبال داشته است؟

آسیفا در همدان فعالیت در خور توجهی دارد، اما بزرگ‌ترین مشکل موجود، دور بودن از مرکز و ناهمگون بودن اطلاع‌رسانی است. بنابراین هنوز این نیاز وجود دارد که مسئولین توجه بیش‌تری به آن مبذول دارند. من به عنوان یکی از اعضای آسیفا در آن جا امیدوارم بتوانم همراه با سایر دوستان منشاء خدمات باشم و به توسعه این هنر در آن بخش از کشور کمک کنم.

این روزها در حیطة انیمیشن به چه کاری مشغول هستید؟

در حال حاضر روی بقیه زال و سیمین کار می‌کنم. در واقع آن چه در جشنواره حضور

آیا می‌دانید که

- مجموعاً ۱۳۳۲۰ صندلی در ایام جشنواره در سالن اصلی، سالن شماره ۲ و سینما کانون در اختیار تماشاگران قرار گرفته است. این در حالی است که تعداد کثیری از تماشاگران نیز ایستاده فیلم‌ها را نظاره کردند.
- ۸۵۳ فیلم از ۵۲ کشور جهان به جشنواره ارسال شده است.

به مرگ اجازه نمی دهیم برنده شود

گفتگوی اختصاصی با سیگنه باومان

کارکرد پویانمایی در میان سایر فرم های هنری در آغاز هزاره سوم چیست؟ متحد کردن افراد جوامع و تبادل اندیشه ها. آیا فکر می کنید پویانمایی می تواند به پیشبرد صلح کمک کند؟

من به تبلیغات برای تحقق صلح اعتقادی ندارم چون اصلاً و به طور کلی زیر بار هیچ گونه تبلیغی نمی روم، ولی معتقدم که فیلم پویانمایی می تواند از طریق متحد کردن افراد معجزه بیافریند. با نشستن در خانه و ساخت فیلم های پویانمایی، پیام صلح هیچ دردی را دوانمی کند و موثر نیست. ما به جشنواره های فیلم نیاز داریم تا بتوانیم فیلم ها را به مردم نشان دهیم. بنابراین، فکر می کنم که فیلم های پویانمایی فقط بخش بسیار کوچکی از فرآیند از بین بردن تبعیض، تردید و سوء ظن به شمار می آیند و اگر این ابزار در دست افرادی ناباب بیفتد، می تواند پیام متضادی را منتقل کند. بعد از حوادث یازدهم سپتامبر من تا حدودی

حالت افسردگی پیدا کردم. از خودم می پرسیدم فایده فیلم های پویانمایی که من می سازم چیست؟ در آن زمان من داشتم روی فیلم پویانمایی پنج افسانه ناجور کار می کردم. در دنیا مرگ و زندگی وجود حقیقی دارند. من با خودم اندیشیدم که فیلم های کوتاه من بخشی از زندگی هستند، و اگر ساخت فیلم را متوقف کنم، به مرگ اجازه داده ام برنده شود. پس فیلم را به پایان رساندم و این فیلم باعث شادی افراد بسیاری شد.

درباره سینمای پویانمایی ایران چه اطلاعاتی دارید؟

در مورد آن چیزهایی شنیده ام. چند فیلم پویانمایی ایرانی دیده ام، ولی متأسفانه نام ها و عناوین را به خاطر ندارم اما بنا به دلایلی، فیلم های زنده ایرانی شهرت بیش تری کسب کرده اند.

آیا در مورد فیلم تان مطلبی هست که قبلاً نگفته باشید و بخواهید آن را به شرکت کنندگان و مخاطبان جشنواره تهران بگویید؟

بین مفهوم و تصویر زن و تعبیر و به واقعیت پیوستن آن هفت سال فاصله افتاد. در این هفت

سال من یک آدم دیگر شدم. من به عنوان راوی داستان به بلوغ فکری رسیدم. دیدم نسبت به زندگی عوض شد و مهارت هایم افزایش یافتند. می دانم که اگر فیلم را هفت سال پیش ساخته بودم، یک فیلم کاملاً متفاوت از کار در می آمد. خیلی شگفت زده شده ام که این چند سال تا این حد می تواند تفاوت ایجاد کند و چه تاثیری روی توانایی من به عنوان راوی داستان داشته باشد. این مساله به من امیدواری می دهد که شاید بتوانم در هفت سال آینده هم فیلم بسیار بهتری بسازم چون پیشرفت پایان ندارد.

این روزها به چه کاری مشغول هستید؟

فعلاً دارم روی سه داستان کار می کنم که ممکن است یکی از آنها را به صورت یک فیلم کوتاه زنده بسازم. من در ماهنامه Una که در کشور خودم لاتویا برای زنان به چاپ می رسد، مقاله هایی می نویسم. همچنین در حال نوشتن یک داستان بلند هستم که پروژه دراز مدت من به شمار می آید. به

علاوه در

-----ال

سازمانند هی

تدارک مقدمات

اکران فیلم های

پویانمایی برای "روز

والنتاین" هستم که بسیار

وقت گیر است و زمانی برای

انجام کارهای دیگر باقی

نگذاشته است. دیگر نمی توانم

منتظر فیلم پویانمایی شوم.

دست هایم بی قرارند و قلبم می تپد.

آیا می دانید که

- ۳۷۵ فیلم در بخش های مختلف جشنواره به نمایش در آمده اند.

- در بخش مسابقه بین الملل ۱۲۲ و در بخش مسابقه ایران ۵۳ فیلم حضور داشته اند.

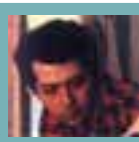
- ستاد جشنواره ۳۷۲۰

ساعت کار را به صورت گروهی پشت سر گذاشته اند تا جشنواره سوم برپا شود.

گفتگو با وحید نصیریان فیلمساز برگزیده جشنواره

جایزه این جشنواره برایم اهمیت دارد

ضد نور یکی از فیلم های مطرح جشنواره سوم در بخش مسابقه ایران بود که در مسابقه بین الملل هم حضور داشت. به همین بهانه با وحید نصیریان پیش از آن که از توفیق فیلمش مطلع باشد گفتگوی داشته ایم که می خوانید.

چه شد که ضد نور را ساختید؟

تولید کردن فیلم به خاطر نیازست و گرنه فیلمساز به سراغ آن نمی رود. در مورد این فیلم هم موضوع آن یک جوهرهایی با فضای ذهنی ام که در فیلم های قبلی ام هم حضور داشت، نزدیک بود. دوست داشتم این تداوم و حس برخورد، نوع قالبی را تداعی کند که به خودم نزدیک تر است. من در دوره ای به مساله وجدان، بشریت و زندگی انسان خیلی فکر می کردم و برایم موضوعی حساس بود بنابراین سعی کردم در این قالب به فکرم نزدیک شوم.

با این حساب فیلم تان یک فیلم درونی است و در حالی که فیلم های درونی با انتقادهایی رو به رو هستند. دلیل آن هم این است که به باور گروهی از افراد فیلمساز باید با ابزارش از جامعه بگوید. نه از درون خود!

درون من خارج از جامعه نیست. به نظر من این ایده دیگر مخدوش شده است. به هر چیزی که فکر می کنیم برگرفته از جامعه است و اجتماع روی ما تاثیر می گذارد. مسلماً اگر من در جامعه دیگری بودم، نوع دیگری فکر می کردم و فیلم می ساختم. در ضمن من معتقدم فیلم درونی تاثیرش بیش تر است چون آن چه از دل بر آید، لاجرم بر دل نشیند.

چقدر دوست دارید این جایزه را ببرید؟

نباید بگویم برایم مهم نیست. جایزه همه را شاد می کند. جایزه می تواند حس فیلمساز را برای تداوم کار تقویت کند. بعضی جشنواره ها اهمیت کمتری دارند ولی این جشنواره و جایزه اش برای من مهم است.

سومین جشنواره بین المللی پویانمایی تهران

صاحب امتیاز: کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان
به کوشش: مهدی فرودگاهی
همکاران: نادر افشاری، مریم فرودگاهی، نغمه دانش، لیلی ثابتی، روبرت صافاریان
بخش انگلیسی: امید نیک فرجام
ویرایش و نمونه خوانی: مینا فرودگاهی
گرافیک: علیرضا کاشی
عکس: محسن سیدی
حروفچینی: مریم قربانی نیا
لیتوگرافی و چاپ: کانونچاپ
نشانی الکترونیکی نشریه:
newsletter@tehran-animafest.com

3rd TIAF WINNERS

27 Feb, 2003

In the closing ceremony of the 3rd Tehran International Animation Festival held today, the winners in the corresponding competition sections were announced. The awards in the Iranian competition section went to:

1st Film

Keikavous (Seyyed Mahmoud Sa'emian)

2nd Film

I Ran & Ran (Mahin Javaherian)

3rd Film

The Magic Ring

Best Film

I Found It Myself

Experimental Film

Train (Babak Nazari)

Best Screenplay

Vahid Nasirian, Hamid-reza Mohseni (*Light Struck*)

Best Animator

Faez Alidousti (*Archimedes*)

Best Atmosphere

The White-winged (Abdollah Alimorad)

Best Musical Score

Fardin Khal'atbari (*The White-winged*)

Best Sound

Noah's Ark (Mohammad Haghighi)

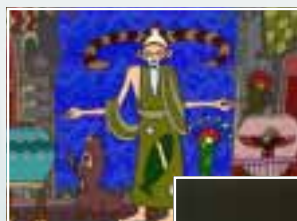
Jury Special Prize for *The Sun of Egypt* (Behrouz Yaghamayan, Shahram Kharazmi) with the intention of praising group work in the production of a feature-length animated work in Iran

A Diploma of Honor for *Peepshow* (Ali-reza Kavian Rad) for its Iranian theme and proper design

A Diploma of Honor for *Sidewalk* (Farshid Shafi'ee) for its simplicity and proper graphic design

A Diploma of Honor for *Farmer & The Cow* (Fatemeh Goudarzi) for the proper development of a humanistic theme

A Diploma of Honor for *Dialog* (Mehdi Khoda-karami) for the proper use of simple elements

A Diploma of Honor for *The Tomb* (Orod Peikan-far) for the proper use of 3-D technique

Also the awards in the International Competition section went to:

1. *The Boy Who Saw The Iceberg* (Paul Driessen, Canada)
2. *The Birdman* (Arvid Unsgaard, Sweden)
3. *War Game* (Dave Unwin, UK)
4. *Bookashkis* (Mikhail Aldashin, Russia)
5. *Copy Shop* (Virgil Widrich, Austria)
6. *Rocks* (Chris Stenner, Heidi Wittlinger, Arvid Uibel; Germany)
7. *Biotop* (Chabane Merwan, France)
8. *I Ran & Ran* (Mahin Javaherian, Iran)

3rd Tehran International Animation Festival Newsletter

Holder: The Institute for the Intellectual Development of Children & Young Adults

Editor-in-chief: Mahdi Foroudgahi

Editors: Nader Afshari, Maryam Foroudgahi, Naghmeh Danesh, Leili Sabeti, Robert Safarian

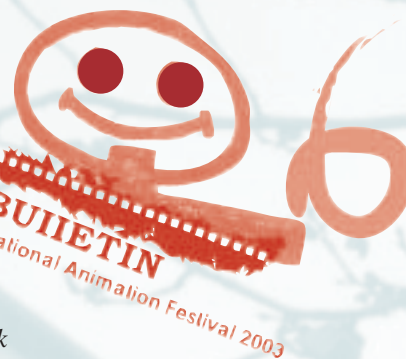
Translator (in charge of English page): Omid Nikfarjam

Proofreader: Mina Foroudgahi

Graphic design: Ali-reza Kashi

Typesetting: Maryam Ghorbani-nia

Lithography & Print: Kanoonchap
newsletter@tehran-animafest.com

CLOSING NIGHT

The 3rd Tehran International Animation Festival comes to an end today, 27 Feb, 2003, after 5 days of continuous programs and screenings. In the closing ceremony today, after screening a reportage on the first and second editions of the festival and a short film about Palestine, the Iranian minister of education read his own message to the festival and talked about the Iranian animation and its interaction with the issue of education.

After screening a reportage on the third edition of the festival and naming the winners in all competition sections as well as the ASIFA winners, the best film of the festival in the International Competition section was screened.

FARD MOQADDAM REVIEW

In the 4th day of the 3rd TIAF, some of Vajihollah Fard Moqaddam's works were screened in the main hall of the Center for the Cultural/Artistic Creations in the presence of a big audience. The films included *Jourjourak*, *Imitation*, *Jewel Mountain*, *Return*, and *Plant the Tree of Friendship*.

Apart from the films included in the festival program, Fard Moqaddam has been also responsible for other films like *Intruders*, *Along One Another*, *Together With One Another*, *Celebrating Hafez*, and *American Freedom* as director, screenwriter, cinematographer, and animator.